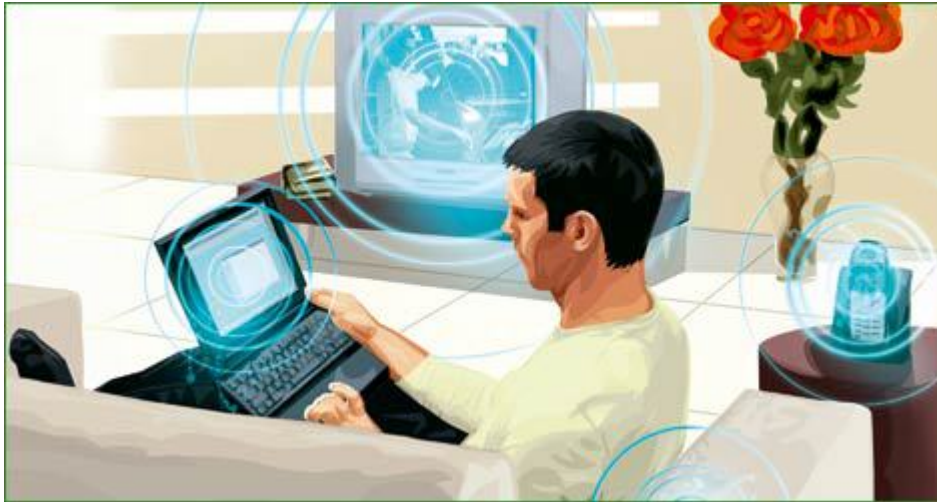

Internet και μνήμη Πως συνδέονται;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:kanali.wordpress.com

Νέα επιστημονική έρευνα δηλώνει πως οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και το διαδίκτυο αλλάζουν τη φύση της μνήμης μας. Ψυχολογικά πειράματα έδειξαν πως άτομα στα οποία τέθηκαν δύσκολες ερωτήσεις, άρχισαν να σκέφτονται τη βοήθεια των υπολογιστών. Όταν, δηλαδή, οι συμμετέχοντες γνώριζαν πως η σωστή απάντηση θα είναι διαθέσιμη για αυτούς στο ίντερνετ, παρουσίαζαν μειωμένη ικανότητα να θυμηθούν μόνοι τους τη λύση, αντίθετα θυμόνταν που υπάρχει αυτή αποθηκευμένη. Έτσι, οι ερευνητές λένε πως το διαδίκτυο είναι αυτό από το οποίο εξαρτώμαστε για να θυμάται αντί για μας.

Η επικεφαλής της έρευνας, Betsy Sparrow, από το Πανεπιστήμιο της Κολούμπια δήλωσε πως πρόκειται για μία συγκεκριμένη κατηγορία μνήμης που ονομάζεται Transactive memory και η οποία βασίζεται στην ιδέα ότι «υπάρχουν εξωτερικές πηγές μνήμης, πραγματικοί χώροι αποθήκευσης που βρίσκονται σε άλλους ανθρώπους». Σε συνέντευξή της στο βρετανικό δίκτυο BBC, δήλωσε σχετικά: «Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είναι εμπειρογνώμονες σε ορισμένα πράγματα και εμείς θα τους επιτρέψουμε να είναι, ώστε να τους καθιστούμε υπεύθυνους για ορισμένα είδη πληροφοριών».

Ο Daniel Wegner από το Πανεπιστήμιο του Harvard, συνεργάτης στην ίδια έρευνα, πρότεινε για πρώτη φορά τον όρο Transactive memory σε ένα κεφάλαιο του βιβλίου με τίτλο «Γνωστική Αλληλεξάρτηση στις στενές σχέσεις», δείχνοντας πως ζευγάρια που ήταν για πολύ καιρό μαζί, στηρίζονταν ο ένας στον άλλον για πληροφορίες που έπρεπε να θυμούνται, χρησιμοποιώντας το ταίρι τους σαν «τράπεζα μνήμης».

Στο πρώτο μέρος της έρευνας της Δρ Sparrow, οι επιστήμονες έλεγξαν κατά πόσο οι εθελοντές σκέφτονταν το ίντερνετ, όταν έρχονταν αντιμέτωποι με δύσκολες ερωτήσεις. Τα στοιχεία έδειξαν πως οι συμμετέχοντες, που ρωτήθηκαν δύσκολες ερωτήσεις τύπου σωστού/ λάθους και δεν γνώριζαν την απάντηση, ξεκινούσαν μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να σκέφτονται το διαδίκτυο και το που θα μπορούσαν να βρουν την απάντηση σ' αυτό.

Στη συνέχεια, οι ερευνητές έδωσαν μία λίστα πληροφοριών στους εθελοντές του πειράματος, λέγοντας στους μισούς να αποθηκεύσουν τις πληροφορίες αυτές σε κάποιο φάκελο στον υπολογιστή και στους άλλους μισούς ότι τα στοιχεία αυτά θα διαγραφούν. Όταν τους ζητήθηκε να θυμηθούν τις πληροφορίες αυτές, τα άτομα που ήξεραν πως τα στοιχεία διαγράφηκαν, τα πήγαν πολύ καλύτερα στις αντίστοιχες ερωτήσεις, σε σχέση με εκείνους που αποθήκευσαν τα δεδομένα. Ωστόσο, ενδιαφέρον προκαλεί το γεγονός πως αυτοί που αποθήκευσαν τα στοιχεία, μπορούσαν να θυμηθούν με απίστευτη ευκολία σε ποιον ακριβώς φάκελο καταχωρήθηκαν οι πληροφορίες.

«Αυτό δείχνει πως όσον αφορά τα πράγματα που μπορούμε να βρούμε στο ίντερνετ, συνεχίζουμε να τα «διατηρούμε» στον κυβερνοχώρο, να τα κρατάμε αποθηκευμένα σε κάποιο «εξωτερικό χώρο», εξηγεί η Δρ. Sparrow. Η ίδια τονίζει επιπλέον: «Δε νομίζω πως το Google μας κάνει πιο χαζούς, απλά αλλάζει τον τρόπο που θυμόμαστε τις πληροφορίες. Αν είσαι σε θέση στις μέρες μας να βρεις πληροφορίες στο ίντερνετ, ακόμα και όταν περπατάς στο δρόμο, τότε η δεξιότητα που πρέπει να έχεις είναι να θυμάσαι που θα βρεις αυτά τα δεδομένα. Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα που συμβαίνει με τους ανθρώπους. Αυτό που χρειάζεται είναι να θυμόμαστε σε ποιον πρέπει να απευθυνθούμε.»

Αναδημοσίευση: περιοδικό «Άρτιον», τ.4